

FORTSATTE BEMÆRKNINGER

OVER

BRASILIENS UDDÖDE DYRSKABNING

AF

Dr. P. W. LUND.

LAGOA SANTA D. 27de MARTS 1840.

Da endeel Forögelser og Berigtigelser have fundet Sted siden jeg havde den Ære at indsende til det höie Selskab min sidste Afhandling over Brasiliens uddöde Pattedyrskabning, har jeg troet ei at burde holde disse længere tilbage, da vedholdende Reiser fra nu af ville for længere Tid beröve mig Leilighed til at meddele dem.

Fortegnelsen paa de nulevende Arter er bleven föröget med tre, alle af Rovdyrenes Familie, og hvoraf den ene tillige föröger Slægternes Antal med een. Denne sidste er *Stinkdyret* (Mephitis). — Brazilianerne omtale under Navnet "*Jaratatacca*" et lidet Dyr af Störrelse som Ilderen, sort, med to hvide Striber langs henad Ryggen, der, naar den forfølges, udspröiter en Vædske af en saa overordentlig Stank, at den bedöver Mennesker og Dyr, og aldrig forsvinder af de Gjenstande, den har berört. Jeg tvivlede ikke om, at dette Dyr jo henhörte til Stinkdyr-Slægten, imidlertid har jeg hidtil undladt at omtale det, i det Haab engang at forskaffe mig et Individ, der kunde forvisse mig i denne Henseende. Da jeg imidlertid nu har den fuldkomneste Vished om, at dette Dyr forekommer i den her omhandlede Egn, og jeg desuagtet ikkun nærer lidet Haab om at forskaffe mig det uden ved et Tilfælde, da Brazilianerne have en uovervindelig Modbydelighed for at beröre dette Dyr, og da jeg endelig har forvisset mig om, at denne Slægt ogsaa i ældre Tider har beboet denne Egn, har jeg troet ei længere at burde udelukke dette Dyr fra Fortegnelsen paa de nulevende Arter.

Den anden Art hörer til **Kattelægten**, og er den af *F. Cuvier* opstillede *Felis mitis*. Det har saa meget mere glædet mig, at forskaffe mig dette Dyr, som jeg herved seer mig i Stand til at rydde alle Tvivl af Veien, som Prindsen af Neuwied og Rengger have opkastet angaaende Ægtheden af denne Art; den er fuldkommen forskjellig saavel i sine ydre Forholde og Farvetegning, som i Bygningen af sit Skelet fra de tilgrændsende Arter: *Felis macroura* Pr. Max og *Felis pardalis* L., for hvilke begge den ogsaa staaer betydelig tilbage i Størrelse.

Den tredie Art hörer til **Hundeslægten**, og er hidtil, saavidt jeg veed, ubeskrevet. Foruden Ulven nemlig (*Canis jubatus* C.), gives her to mindre Arter af Hundeslægten, der have mere eller mindre Lighed med Ræven. Den ene Art, som jeg foreløbigen henfører til Forfatterernes *Canis azaræ*, skjönt den i enkelte Træk afviger fra den Beskrivelse, Azara og Rengger give af Ræven i Paraguai, er større, mørkere og lever blot i det Indre af Skovene, hvorfor den af Brasilianerne tillægges Navnene *Rapozão* eller *Rapozá do mato*, det er: den store eller *Skovræven*. Den anden Art er mindre (32" lang, hvoraf Kroppen udgjör 20", oven hvidlig graa, unden hvidlig, Lemmerne lys okkergule, Spidsen af Halen og en Plet paa Midten af samme, sorte; en Plet under Öinene, samt Underlæben sortagtige, Spidsen af sidste hvid) meget lysere og lever blot paa de aabne Marker, hvor man seer den at jage ved höilys Dag. Den kaldes af Brasilianerne *Rapozinha* eller *Rapozá do campo*, det er: den lille eller *Markræven*. Ungerne af denne Art ere endnu lysere end de gamle, medens hos Skovræven Ungerne ere sortagtige. En Egenskab, hvorved den afviger ei blot fra den foregaaende Art, men fra alle egentlige Ræve er, at dens Pupille ei er sammentrækkelig i Form af en Linie, som hos hine, men forbliver fuldkommen kredsrund, selv naar Dyret seer imod Solen, som jeg har havt Leilighed at iagttage paa et Individ, jeg har havt tamt. Den synes at grændse nær til Corsacræven og *Canis velox* Harl., med hvilken den maaskee vil kunne danne en egen

Undergruppe i Hundeslægten. Jeg foreslaaer for denne Art Navnet *Canis vetulus*.

Betydeligere ere de Forögelser, der have fundet Sted ved Listen af de uddöde Arter, af hvilke *tolv* ere tilkomne i de tre Maaneder, der ere forløbne siden Afsendelsen af mit sidste Tillæg.

Fire af disse henhöre til Dovendyrenes Familie. I denne Familie har jeg seet mig nödsaget til at opstille en ny Slægt for nogle Dyr, jeg hidtil havde ladet staae i *Megalonyx*slægten, saalænge Tandforholdene af den typiske Art for denne Slægt, *Megalonyx Jeffersonii*, endnu vare ubekjendte. Da man nu, ved at finde Brudstykker af Kjæverne af dette Dyr, har lært dets Tandsystem at kjende, og jeg seer, at de omtalte Dyr afvige betydelig fra samme, danner jeg for dem en egen Slægt, som jeg kalder *Platyonyx*, efter den mest iöinefaldende Charakter, hvorved de ved første Öiekast adskille sig fra de egentlige *Megalonyx*er, idet hine have Klöerne lidet fladtrykte, disse derimod have dem stærkt sammentrykte; men det væsentligste Kjendetegn, hvorved disse to Slægter adskille sig fra hinanden, ligger i Formen og Antallet af Tænderne, der hos *Megalonyx* er fire i hver Kjæve, hvorimod *Platyonyx* har fem paa hver Side i Overkjæven og fire i Underkjæven. Formen af Tænderne har jeg i de foregaaende Afhandlinger omstændelig beskrevet, hvor alt, hvad der er sagt om *Megalonyx*slægten, maa henføres til denne nyopstillede Slægt *Platyonyx*. Den noget fladtrykte Form af Klöerne, deres ringe Böining, og deres Antal, som paa Hænderne er fem, maatte synes at gjöre disse sidste hos *Platyonyx*arterne særdeles skikkede for Gravning. Imidlertid træde andre organiske Forholde op, der i den Grad virke hemmende paa Udövelsen af en slig Forretning, at vi i det höieste ikkun kunne tillægge disse Dyr denne Egenskab i en meget ufuldkommen Grad. Ledfladerne, hvorved Benene af Mellemlhaanden artikulere med de første Led af Fingrene, ere nemlig plane istedetfor sphæriske, saaat enhver Bevægelse af Fingrene paa Mellemlhaanden i en lodret Plan er umuliggjort, medens de

stærke lodrette Lister, hvormed disse Ledflader ere forsynede, forhindre enhver Sidebevægelse. Ikkun det sidste Fingerled, eller Kloleddet, er bevægeligt paa det næstfølgende, og det endda ikkun for at böie sig nedad; thi en stærk ravnenebformig Forlængelse, der udgaaer fra den bagre og övre Ende af Kloleddet, og vender bagtil, griber ind i en Fordybning paa Ryggen af det næstfølgende Led, og forhindrer saaledes ei blot enhver Bevægelse af Kloleddet opad, men tillader ei engang Kloen at udstrække sig i en vandret Plan. Som en Følge af denne Bygning vare disse Dyr ei engang i Stand til at gaae med udstrakte Klöer som Bæltedyrene; men jeg har tillige overbevist mig om, at de ei heller formaaede at gaae som Myrebjörnen paa Ryggen af Klöerne, der slaes ind under Haanden, idet Klöerne hos disse Dyr ei ere buformig böiede, som hos Myrebjörnene, men næsten lige, saa de, naar at de slaes ind under Foden, med deres Spids rage langt ned under Haandfladen, og saaledes vilde besværliggjøre Gangen*). Det er derfor höist sandsynligt, at disse Dyr ei kunne have gaaet, men at de, som Dovendyrene, slæbte og hagede sig frem paa Jorden, hvorimod, som jeg tidligere har viist, Bygningen af deres Bagfödder nöder til at antage, at de have klattret.

For övrigt, fraregnet de Forskjelligheder, som Tænderne og Klöerne tilbyde, viser Slægten *Platyonyx* den störste Tilnærmelse til *Megalonyx*, saaat efter enkelte Stykker af de övrige Dele af Skelettet disse to Slægter vanskelig ville lade sig skjelne fra hinanden. Saaledes fremvise til Exempel Mellemhaandbenene af den Art *Platyonyx*, jeg har kaldet *P. Owenii*, en saa fuldkommen Overensstemmelse med den Beskrivelse, Cuvier giver af disse Been hos *Megalonyx Jeffersonii*, at jeg i Begyndelsen henførte dem til dette Dyr, indtil fuldstændigere Materialier senere have overbevist mig om, at de hidrøre fra en Art af Slægten *Platyonyx***).

*) Jeg har sögt at tydeliggjøre disse Forholde ved Tegninger, der skal följte med 4de Afhandling, hvor Fingerleddene ere forestillede i den stærkeste Grad af Böining hos de forskjellige herhenhörende Dyr.

**) Blandt de nulevende Dyr staaer *Platyonyx* nærmest ved *Dovendyret* og *Myrebjörnen*.

Hvad Slægten *Coelodon* angaaer, som jeg havde opstillet for et Dyr, ligeledes nærgrændsende til *Megalonyx*, da bemærker jeg, at man nylig i Europa har foreslaaet et meget lignende Navn (*Coelodonta*) for en uddöd Slægt af Tykhudernes Familie. For at undgaae mulig Forvexling kalder jeg derfor det af mig foreslaaede Navn tilbage, og indrømmer indtil videre dette Dyr en Plads i *Megalonyx*slægten, med hvilken det stemmer i Formen af Kløerne og i Antallet af Tænderne, skjönt disse synes at afvige endeel i deres Form.

Det vigtigste Dyr i denne Familie, hvormed Fortegnelsen paa de uddöde Arter er bleven foröget, er Slægten *Megatherium*. Af dette Dyr besidder jeg en Tand*), der antyder en Art af samme Störrelse som den, hvoraf et Skelet staaer opstillet i Madrid, men som dog viser nogle Forskjelligheder, sammenlignet med den nöiagtige Beskrivelse og Afbildning *Buckland* giver over Tænderne af den argentinske Art i sine *Breadgewater-treatises*, saa at den maaskee som Art er forskjellig fra den.

Tykhudernes Familie har tilbudt mig to nye Dyr; det ene, en Art af *Navlesviin*, der i Störrelse endnu overtræffer betydelig den störste fossile Art, jeg hidtil besad; det andet danner en Slægt, jeg hidtil manglede, og som jeg tilstaaer, jeg mindst havde ventet at finde i fossil Tilstand i Brasilien, jeg mener *Hesten*. Det kostbare Document, hvorpaa denne vigtige Kjendsgjerning er grundet, bestaaer i et Mellemfodbeen, hvis Beskaffenhed og Forekomst heldigviis ere af den Natur, at de udelukke enhver Tvivl om dets Alder. Det har, som de ægte fossile Knokler, et

Med denne sidste har den i enkelte Dele af sit Skelet en saa paafaldende Overeensstemmelse, at jeg i Begyndelsen lod mig forlede til at henføre slige Knokler til en stor undergaaet Art af *Myrebjörn*. Senere fuldstændigere Sammenligningsmidler have imidlertid belært mig, at de hidrøre fra Arter af *Platyonyx*slægten, saa at den paa de foregaaende *Lister* omtalte store *Myrebjörn* gaer ud.

*) Jeg skylder Meddelelsen af denne Tand vor Landsmand, Hr. *Claussen*, der for nogen Tid siden foretog Udgravningen af nogle Huler, hvis hele Udbytte han var saa god at afstaae til mig, og hvori jeg, foruden denne Tand, fandt Levninger af nogle andre for mig nye Dyr, som længere henne skulle omtales.

lyst rödlig guult Anströg paa Overfladen, et reent kridhvidt Brud, har mistet sin Elasticitet, saa at det, skjönt stenhaardt, dog er meget sprödt, og klæber stærkt til Tungen. Men det mest afgjørende er Forekomsten. Det blev udhugget i det Indre at en Hule af en stenhaard Knoklebreccie, der indeholdt i Selskab med Hestens, Knokler af *Canis troglodytes*, af *Dasyus punctatus* og af *Chlamydotherium Humboldtii*. Da man vil have fundet fossile Hesteknokler i de forenede Stater af Nordamerika saavel som i Republiken Uruguai, saa tjener denne Opdagelse deels til Bestyrkelse af disse Iagttagelser, deels belærer den os om det interessante Factum af Tilværelsen af Hesten i hine Tider i den hele Udstrækning af den nye Verdens hede og tempererede Zone, hvorfra den i nærværende Skabningsperiode var udelukt, til den igjen, under Menneskets Veiledning og Beskyttelse, er vendt tilbage i Skjødets af sit ældgamle Fædreland.

Rovdyrenes Familie er ligeledes bleven foröget med tvende nye Arter; den ene af *Ratteslægten* og af *Störrelse* som *Jaguaren*; den anden henhørende til en Slægt der hidtil manglede mig: *Stinkdyrslægten*. Da jeg, som ovenfor bemærket, endnu ei har kunnet forskaffe mig et Exemplar af den her nulevende Art af denne Slægt, kan jeg endnu ei bestemme deres gjensidige Forhold til hinanden, og Omstændighederne have saaledes villet, at i dette Punkt Kundskaben om den uddöde Dyrskabning skal befinde sig videre fremrykket, end Bekjendtskabet med den omgivende.

Af *Flaggermusenes* Familie har jeg forskaffet mig tre nye Arter, hvoraf de to tillige foröge Antallet af Slægterne. Den første af disse Arter hörer til Slægten *Phyllostoma*, hvilken Slægt dengang som nu synes at have været den talrigste paa Arter her; den er af *Störrelse* som den største nulevende Art, *Phyllostoma spectrum*, men kjendelig forskjellig som Art. Den anden hörer til Slægten *Dysopes* Ill., og stemmer overeens i *Störrelse* med den almindeligste herlevende Art *D. Temminckii*, men viser ligeledes kjendelige Artsforskjelligheder. Det samme gjelder endelig ogsaa om den tredje Art, der henhörer til Slægten *Vespertilio*, og

ved Antallet af Tænderne stemmer med *V. nigricans* P. Max, men som i Detaillen af disses Bygning lettelig adskiller sig fra denne.

Endelig har selv den sidste og øverste Familie i Pattedyrklassen, *Abernes*, modtaget nogle Forøgelse, der vise, at denne Familie i hiin Periode ei stod tilbage for de andre i Mangfoldigheden af dens Former. To Arter ere tilkomne til denne Familie; den ene henhørende til Slægten *Jacchus*, og af samme Størrelse som den her nulevende Art, *Jacchus penicillatus*; den anden til Slægten *Cebus*, noget større og meget forskjellig fra den herlevende Art, *Cebus cirrhifer* Pr. Max.

Det samtlige Antal af fossile Arter af Pattedyrklassen fra denne Egn er nu steget til 102, medens Tallet af de nulevende ikkun belöber sig til 88. Endnu større er Misforholdet naar vi tage Hensyn til Slægterne, der forholde sig som 51 til 59. Forverdenens større Rigdom paa Arter og Mangfoldighed af Slægtsformer bliver saaledes stedse mere paafaldende, jo dybere vi trænge ind i vort Bekjendtskab med den. Endvidere belærer os dette Tillæg, at den Formodning, der maaskee kunde have opstaaet hos flere, at de höieste Familier i Pattedyrklassen, *Flaggermusenes* og *Abernes*, i hine Tider vare forholdsviis mindre talrige end i vore Dage, stedse taber mere af sin Sandsynlighed, idet hiin har faaet en betydelig Tilvæxt, og denne alt er traadt ind i Tallet af de Familier, som frembyde en større Rigdom for hiin end for nærværende Epoke. Endelig tillader jeg mig at udpege blandt Resultaterne, hvortil mine senere Iagttagelser have ledet, det nye Bidrag (*Hesten*), der er tilkommet til Bestyrkelse og Udvidelse af den interessante Kjendsgjerning, jeg ofte har havt Leilighed til at gjøre opmærksom paa, nemlig Tilstedeværelsen i hine Tider af Dyreformer i den nye Verden, der i nærværende Skabningsperiode ere eiendommelige for den gamle.

Foruden af Pattedyrene besidder jeg ogsaa af de övrige Dyrklasser talrige Levninger fra Forverdenen, især af Fugleklassen, iblandt hvilke jeg navnlig maa omtale to Arter Struds, hvoraf den ene betydelig større end den her nulevende Art. Af Reptilklassen har især Batrachierne Orden efterladt talrige Levninger i Hulerne; sjeldnere ere de af Slinger og Saurier, blandt hvilke sidste jeg især nævner Varslere og Crocodiler. Af Fiske har jeg hidtil intet Spor fundet i Hulernes diluviale Nedlag, derimod en stor Mængde Skaller af Land- og Ferskvands-snegle, og endelig besidder jeg af Rækken af de leddede Dyr to Slægter, Julus og Polymeres.

Til Slutning tillader jeg mig at tilføie den Bemærkning, at jeg endnu stedse forgjæves søger efter noget Tegn til Menneskets Tilværelse her i hine Tider, ligesom jeg ei heller hidtil har fundet i Jordlagene fra denne geognostiske Periode nogetsomhelst Spor til Havprodukter.

Fortegnelse paa Pattedyrene i *Rio das Velhas's* Floddal.

Nulevende.

Fossile.

Edentata.

1. <i>Myrmecophaga jubata</i> L.	1.
— <i>tetradactyla</i> L.	2.

Effodientia.

2. <i>Dasypus octocinctus</i> L.	5.	1. <i>Dasypus</i> aff. <i>octocincto.</i>	1.
— <i>mirim</i> m.	4.	— <i>punctatus.</i>	2.
5. <i>Xenurus nudicaudus</i> m.	5.	2. <i>Xenurus</i> aff. <i>nudicaudo.</i>	5.
4. <i>Priodon giganteus</i> C.	6.		
5. <i>Euphractus gilvipes</i> Ill.	7.		
		5. <i>Euryodon.</i>	4.
		4. <i>Heterodon.</i>	5.
		5. <i>Chlamydotherium Humboldtii.</i>	6.
		— <i>gigas.</i>	7.
		6. <i>Hoplophorus euphractus.</i>	8.
		— <i>Selloi.</i>	9.
		— <i>minor.</i>	10.
		7. <i>Pachytherium magnum.</i>	11.

Bradypoda.

8. <i>Megatherium.</i>	12.
9. <i>Platyonyx Cuvieri.</i>	15.
— <i>Owenii.</i>	14.
— <i>Brongniartii.</i>	15.
— <i>Bucklandii.</i>	16.
— <i>Blainvillii.</i>	17.
— <i>minutus.</i>	18.
10. <i>Megalonyx maquinensis.</i>	19.
— <i>Kaupii</i>	20.
11. <i>Sphenodon</i> sp.	21.

R*

Nulevende.

Fossile.

Pachydermata.

6. <i>Tapirus americanus</i> L.	8.	12. <i>Mastodon</i> sp.	22.
7. <i>Dicotyles labiatus</i> C.	9.	13. <i>Tapirus</i> aff. <i>americano</i>	23.
— <i>torquatus</i> C.	10.	— <i>suinus</i>	24.
		14. <i>Dicotyles</i> sp.	25.
		— sp.	26.
		— sp.	27.
		— sp.	28.
		— sp.	29.
		15. <i>Equus neogæus</i> .	30.

Ruminantia.

8. <i>Cervus paludosus</i> Desm.	11.	16. <i>Cervus</i> sp.	31.
— <i>rufus</i> Ill.	12.	— sp.	32.
— <i>campestris</i> F. C.	13.		
— <i>simplicicornis</i> Ill.	14.		
— <i>nanus</i> m.	15.		
		17. <i>Auchenias</i> sp.	33.
		— sp.	34.
		18. <i>Antilope maquinensis</i> .	35.
		19. <i>Leptotherium majus</i> .	36.
		— <i>minus</i> .	37.

Feræ.

9. <i>Felis onca</i> L.	16.	20. <i>Felis protopanther</i> .	38.
— <i>concolor</i> L.	17.	— aff. <i>onca</i> .	39.
— <i>pardalis</i> L.	18.	— aff. <i>concolori</i> .	40.
— <i>macroura</i> Pr. Max.	19.	— aff. <i>macroura</i> .	41.
— <i>mitis</i> F. C.	20.	— <i>exilis</i> .	42.
— <i>Jaguaroundi</i> Desm.	21.		
		21. <i>Cynailurus minutus</i>	43.
		22. <i>Hycæna neogæa</i> .	44.
10. <i>Mephitis</i> sp.	22.	23. <i>Mephitis</i> sp.	45.
11. <i>Galictis barbara</i> L.	23.	24. <i>Galictis</i> sp.	46.
— <i>vittata</i> L.	24.		

Nulevende.		Fossile.	
12. <i>Lutra brasiliensis</i> L.	23.	23. <i>Canis troglodytes</i> .	47.
15. <i>Canis jubatus</i> C.	26.	— <i>protalopez</i> .	48.
— <i>Azarae</i> Pr. Max.	27.		
— <i>vetulus</i> .	28.	26. <i>Speothos pacivorus</i> .	49.
14. <i>Nasua solitaria</i> Pr. Max.	29.	27. <i>Nasua</i> sp.	50.
— <i>socialis</i> Pr. Max.	30.	28. <i>Ursus brasiliensis</i> .	51.
<i>Marsupialia.</i>			
13. <i>Didelphis aurita</i> Pr. Max.	31.	29. <i>Didelphis</i> aff. <i>auritae</i> .	52.
— <i>albiventris</i> m.	32.	— aff. <i>albiventri</i> .	53.
— <i>incana</i> m.	33.	— aff. <i>incanae</i> .	54.
— <i>elegans</i> m. (a)	34.	— aff. <i>eleganti</i> .	55.
— <i>pusilla</i> Desm.	35.	— aff. <i>pusillae</i> .	56.
— <i>brachyura</i> Pall.	36.	— aff. <i>myosuræ</i> .	57.
— <i>trilineata</i> Mus. Berl.	37.	— sp.	58.
<i>Glires.</i>			
16. <i>Mus principalis</i> m.	38.	30. <i>Mus</i> aff. <i>principalis</i> .	59.
— <i>aquaticus</i> .	39.	— aff. <i>aquatico</i> .	60.
— <i>mastacalis</i> m.	40.	— aff. <i>mastacali</i> .	61.
— <i>laticeps</i> m.	41.	— aff. <i>laticipiti</i> .	62.
— <i>vulpinus</i> m.	42.	— aff. <i>vulpino</i> .	63.
— <i>fossorius</i> m.	43.	— aff. <i>fossorio</i> .	64.
— <i>lasiurus</i> m.	44.	— aff. <i>lasiuro</i> .	65.
— <i>expulsus</i> m.	45.	— aff. <i>expulso</i> .	66.
— <i>longicaudus</i> m.	46.	— <i>robustus</i> .	67.
— <i>lasiotis</i> m.	47.	— <i>debilis</i> .	68.
		— <i>orycter</i> .	69.
		— <i>talpinus</i> .	70.
17. <i>Nelomys antricola</i> m.	48.	31. <i>Nelomys</i> aff. <i>antricolæ</i> .	71.
18. <i>Aulacodus Temminckii</i> m. (b)	49.	32. <i>Aulacodus</i> aff. <i>Temminckii</i> .	72.
19. <i>Loncheres elegans</i> m.	50.	33. <i>Loncheres</i> aff. <i>eleganti</i> .	73.
— <i>laticeps</i> m.	51.		
		34. <i>Lonchophorus fossilis</i> .	74.

Nulevende.		Fossile.	
20. <i>Phyllomys brasiliensis</i> .	52.	55. <i>Phyllomys aff. brasiliensi</i> .	75.
21. <i>Synoetheres prehensilis</i> L.	55.	56. <i>Synoetheres magna</i> .	76.
— <i>insidiosa</i> Lichtenst.	54.	— <i>dubia</i> .	77.
22. <i>Sciurus astuans</i> L.	55.		
25. <i>Lepus brasiliensis</i> .	56.	57. <i>Lepus aff. brasiliensi</i> .	78.
		58. <i>Logostomus brasiliensis</i> .	79.
24. <i>Cavia aperea</i> L.	57.	59. <i>Cavia robusta</i> .	80.
— <i>rufescens</i> m.	58.	— <i>gracilis</i> .	81.
25. <i>Cerodon saxatilis</i> m.	59.	40. <i>Cerodon aff. saxatili</i> .	82.
		— <i>bilobidens</i>	85.
26. <i>Hydrochærus Capibara</i> L.	60.	41. <i>Hydrochærus aff. Capibaræ</i> .	84.
		— <i>sulcidens</i> .	85.
27. <i>Dasyprocta caudata</i> m.	61.	42. <i>Dasyprocta aff. caudatæ</i> .	86.
		— <i>capreolus</i> .	87.
28. <i>Coelogenys Paca</i> L.	62.	45. <i>Coelogenys laticeps</i> .	88.
		— <i>major</i> .	89.
		44. <i>Myopotamus antiquus</i> .	90.
Chiroptera.			
29. <i>Phyllostoma spectrum</i> L.	65.	45. <i>Phyllostoma aff. spectro</i>	91.
— <i>hastatum</i> L.	64.	— <i>sp.</i>	92.
— <i>brevicaudum</i> Pr.M.	65.	— <i>sp.</i>	95.
— <i>plecotus</i> m.	66.	— <i>sp.</i>	94.
— <i>humerales</i> m.	67.	— <i>sp.</i>	95.
— <i>lilium</i> Geof.	68.		
— <i>lineatum</i> Geof.	69.		
— <i>dorsale</i> m.	70.		
— <i>superciliatum</i> Pr. Max.	71.		
— <i>leucostigma</i> m.	72.		
30. <i>Glossophaga ecaudata</i> Geof.	75.		
— <i>brevicaudata</i> m.	74.		
— <i>amplexicaudata</i> Pr.M.	75.		
51. <i>Dysopes Temminckii</i> m.	76.	46. <i>Dysopes</i> sp.	96.
52. <i>Vespertilio velatus</i> Is. G. S. H.	77.	47. <i>Vespertilio</i> sp.	97.

Nulevende.		Fossile.	
<i>Vespertilio leucogaster</i> Pr. M.	78.		
— <i>caninus</i> Pr. Max.	79.		
— <i>bursa</i> m.	80.		
— <i>nigricans</i> Pr. Max.	81.		
53. <i>Noctilio leporinus</i> L.	82.		
54. <i>Nycticeius sericeus</i> m.	83.		
55. <i>Desmodus fuscus</i> m.	84.		
<i>Simiæ.</i>			
56. <i>Jacchus penicillatus</i> Geof.	85.	48. <i>Jacchus aff. penicillato.</i>	98.
		— <i>grandis.</i>	99.
57. <i>Cebus cirrhifer</i> Geof.	86.	49. <i>Cebus macrognathus.</i>	100.
58. <i>Callithrix chlorocnemis</i> m.	87.	50. <i>Callithrix primævus.</i>	101.
59. <i>Mycetes ursinus</i> Humb.	88.	51. <i>Protopithecus brasiliensis.</i>	102.

(a.) Da jeg senere har været saa heldig at overkomme Temminck's fortræffelige Værk: *Monographies de mammifères*, har jeg kunnet sammenligne mine Didelphisarter med hans *Monographie* over denne Slægt, og jeg seer heraf med Forundring, at ingen af de 7 herlevende Arter af denne Slægt findes omtalte i dette Værk. Den Art, jeg havde holdt for *D. murina*, seer jeg er forskjellig derfra, hvorfor jeg her opstiller den som en egen Art under Navnet *D. elegans*; den, som jeg har anført som *D. tricolor* Geof., er meget forskjellig fra denne, og nærmer sig mere til *D. brachyura* Pall, fra hvilken den dog ogsaa synes at adskille

sig som Art derved, at Siderne af Kroppen ei ere ruströde som Forfatterne angive, men bleg okkergule. Hvad den undergaaede Slægt af denne Familie angaaer, som jeg i mine tidligere Fortegnelser har opstillet; under Navnet *Thylacotherium*, da bemærker jeg, at man nyligen har foreslaaet det samme Navn for en undergaaet Slægt af Pungdyr fra Nyholland; jeg kalder derfor mit tilbage, skjönt ældre, og jeg sætter for Öieblikket intet andet i dets Sted, indtil flere andre Levninger af dette Forverdenens Dyr sætte mig i Stand til at danne mig et fuldstændigere Begreb om dets Bygning.

(b.) *Aulacodus Temminckii*. Dette Dyr staaer paa de foregaaende Fortegnelser under Navnet *Nelomys sulcidens*. Da det i Bygningen af Tænderne afviger noget fra den anden Art, *Nelomys antricola*, havde jeg tænkt paa at adskille disse to Dyr som Underslægter. Da jeg nu seer, at Temminck i sine *Monographies de Mammifères* opstiller en Slægt: *Aulacodus* for et Dyr, der i Slægtscharaktererne aldeles stemmer overeens med min *Nelomys sulcidens*, antager jeg denne Slægt, der saaledes kommer til at indbefatte to Arter: *Aulacodus Swinderianus*, beskrevet af Temminck paa det anførte Sted; og den her levende Art, der adskiller sig fra hiin saavel i de ydre Kjendetegn, som i Bygningen af Skelettet, for hvilken jeg da foreslaaer Navnet: *Aulacodus Temminckii*.
